

تحلیل مشکلات ورزشکاران کشتی چوخه

قاسم مهرابی*^۱، حبیب هنری^۲، محمد ابراهیم رزاقی^۳

تاریخ پذیرش: ۹۴/۰۵/۰۷

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۲/۳۰

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر، تحلیل مسائل و مشکلات بازدارنده ورزشکاران کشتی چوخه برای پرداختن به این رشته ورزشی بود.

روش شناسی: روش پژوهش توصیفی و از لحاظ هدف، کاربردی است. جامعه آماری تحقیق را تمام ورزشکاران کشتی چوخه تشکیل می‌داد که در مسابقه ۱۳ فروردین ۱۳۹۳ گود سنتی «چشمه زینل خان» حضور داشتند و به شکل تمام شمار به‌عنوان نمونه تحقیق در نظر گرفته شدند ($N=80$). ابزار گردآوری اطلاعات، پرسش‌نامه محقق ساخته‌ای بود که روایی صوری و محتوی آن توسط صاحب نظران مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. برای محاسبه پایایی ابزار از روش آلفای کرونباخ ($\alpha=0/93$) و برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش متعامد برای شناسایی عامل‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: براساس تحلیل عاملی از ۴۰ سوال پرسش‌نامه، ۲۷ سوال با داشتن بار عاملی مناسب در چهار عامل محیط اجتماعی، سازمانی، میان فردی و فردی قرار گرفتند. میزان اهمیت عامل‌ها از دیدگاه آزمودنی‌ها نشان داد، عامل سازمانی با اهمیت‌ترین عامل ($24/220 =$ درصد واریانس) و عامل میان فردی کم اهمیت‌ترین عامل ($12/954 =$ درصد واریانس) را در تبیین مسائل و مشکلات ورزشکاران این رشته ورزشی دارد.

نتیجه گیری: با توجه به مسائل و مشکلات شناسایی شده در این پژوهش، با استفاده از راه‌کارهای تحقیق حاضر، می‌توان زمینه مشارکت هرچه بیشتر ورزشکاران و توسعه این رشته ورزشی را فراهم نمود.

واژه های کلیدی: عامل سازمانی، عامل میان فردی، ورزشکاران، کشتی چوخه.

۱. دانش آموخته دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

۲. دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

۳. دانش آموخته دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: gh_m1814@yahoo.com

مقدمه

تربیت بدنی و ورزش در تاریخ ایران بخش مهمی از تعلیم و تربیت و میراث فرهنگی را تشکیل داده است که انتقال آن به نسل جدید یک رسالت تربیتی محسوب می‌شود (رمضانی‌نژاد، ۱۳۸۶). ورزش‌های بومی- محلی را پدران و نیاکان ما از برکت فرهنگ دیرپای خود و به پیروی از فهم و ادراک فطری، موافق آداب و رسوم و بافت شهر و دیار خود و منطبق بر الگوهای حرکتی زندگی روزمره خویش خیلی راحت و سنجیده ابداع نموده‌اند. در صدسال اخیر کشور شاهد یک هجوم گسترده فرهنگی بر تاروپود خویش بوده و فرهنگ غربی و تجدد بدون آن‌که به‌درستی مورد نقد و بررسی قرارگیرد رو به فراگیری و گسترش است و بر تمام جنبه‌های فرهنگی ما اثر گذاشته و بازی‌ها بومی- محلی را که یکی از وجوه پهنه ادبیات شفاهی هر قوم می‌باشد همچون سایر جنبه‌های فرهنگ تحت تاثیر قرار داده است (فراهانی و شهرکی، ۱۳۸۶). پرتو بیضایی کاشانی (۱۳۳۷) بر این باور است که علت اصلی به فراموشی سپرده شدن ورزشی‌های سنتی ورود ورزش‌های نو از سوی جوانانی است که برای سفر به اروپا می‌رفتند و از این طریق با ورزش‌ها، اماکن، وسایل و تجهیزات ورزشی کشورهای غربی آشنا می‌شدند که این موضوع باعث شد ورزش‌های باستانی و سنتی در اواخر قرن سیزده قمری رونق سابق خود را از دست بدهد. صنعتی شدن جوامع، گسترش شهر نشینی، پیدایش فناوری‌های نوین، تغییر علایق و سلیقه‌های مردم در دهه‌های اخیر از دیگر عواملی است که باعث شده بازی‌ها و ورزش‌های بومی- محلی که به حیث تمایلات، گرایشات، علایق فرهنگی، ذوقی

و هنری رابطه تنگاتنگی با شیوه زندگی، گفتار و کردار اقوام مختلف کشور دارند و از نسل‌های گذشته به ما رسیده‌اند منسوخ شود و به حاشیه برود (رحمانی و حکمتی، ۱۳۸۹). این ورزش‌ها به‌عنوان یکی از مهم‌ترین بخش‌های اوقات فراغت و ورزش همگانی، مدتی است که مورد توجه بسیاری از کشورها قرار گرفته است و تلاش‌هایی برای احیاء و توسعه آنها در حال انجام است. در این راستا، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد یونسکو^۱ اهتمام ویژه‌ای نسبت به احیاء بازی‌های بومی- ملی کشورهای مختلف نموده است. اهمیت این موضوع از نظر یونسکو تا بدانجاست که شبکه بین‌المللی ورزش‌ها و بازی‌های سنتی موسوم به TSG^۲ را در حوزه میراث ناملموس و معنوی تأسیس نموده تا از رهگذر آن به پاسداشت تنوع و تقارب فرهنگ‌ها در جوامع مختلف با هدف انتقال ارزش‌ها و همبستگی بیشتر میان ملل در زمینه فرهنگی اهتمام ورزد (رضوانفر، ۱۳۹۰). کشورهایمانند چین، ژاپن و کره توانسته‌اند با فعالیت‌هایی که در این زمینه انجام داده‌اند، ورزش‌های بومی خود، مانند کونگ فو، تکواندو، ووشو، جودو و سومو را احیاء کنند، توسعه دهند و جهانی نمایند (غفوری، ۱۳۹۳). کشتی‌چوخه یکی از ورزش‌های بومی- محلی خراسان است که از تاریخچه کهنی برخوردار بوده و به‌عنوان میراث آیینی منطقه در فهرست ملی میراث معنوی کشور ثبت شده است (رضوانفر، ۱۳۹۰). این ورزش که در قدیم در مراسم جشن‌های عروسی و برداشت محصول یا به‌عنوان تفریح و سرگرمی انجام می‌گرفت به مرور حالت رسمی و

1 . unesco

2 . traditional sport and games

بومی- محلی مربوط می‌شود و گسترش این ورزش‌ها می‌تواند فواید فراوانی در ابعاد گردشگری، اجتماعی، فرهنگی، روحی و روانی برای مردم به ارمغان بیاورد (غفوری، ۱۳۹۲). علی‌رغم اهمیت و نقش مهمی که این گونه ورزش‌ها می‌توانند داشته باشند، در زمینه شناسای مسائل و مشکلات، عوامل موثر بر منسوخ شدن و راهکارهای احیاء و توسعه و ترویج آن‌ها تحقیقات زیادی صورت نگرفته است. در تحقیقاتی که در کشور نیجریه با هدف رشد و گسترش بازی‌های بومی و محلی صورت گرفت، نبود کارکنان آگاه و آموزش دیده در زمینه این ورزش‌ها در فدراسیون‌ها برای پاسخ‌گویی به نیازها و نبود انگیزه کافی برای مربیان و ورزشکاران به علت کمبود حقوق و مزایا از موانع ترویج و توسعه بیان شد و حضور و حمایت دولت در تمامی سطوح برای رشد و گسترش ورزش‌های بومی- محلی و قوی کردن پایه‌های این ورزش‌ها در میان جامعه ضروری قلمداد شد (آکینمی^۱، ۲۰۰۹). حسینی (۱۳۸۳) در پژوهشی مشکلات ورزش‌های باستانی کشور را فعال نبودن انجمن ورزش باستانی در مدارس و دانشگاه‌ها، نبودن برنامه آموزشی مدون برای توسعه این ورزش‌ها، نبودن برنامه مسابقات علمی کردن این ورزش‌ها، نبودن برنامه مسابقات ملی و بین‌المللی جذاب، سهم ناچیز پخش رویدادهای این ورزش‌ها در رسانه‌ها، نبودن حمایت مالی و تخصیص اعتبار، نبودن لیگ منظم و کمبود نیروی انسانی (مربی، داور و ...) ماهر، قدیمی بودن امکانات و تجهیزات و ضعف اداری و تشکیلاتی می‌داند و جلب همکاری

قانونمند به خود گرفته و روز به روز هواداران آن بیشتر شده طوری که در این استان مسابقات آن بیشترین تعداد تماشاچیان را به خود اختصاص می‌دهد (مهرابی، مهنانی و عیدی، ۱۳۹۱). به گزارش حسین‌پور و همکاران (۱۳۹۱)، در مهم‌ترین مسابقات کشتی‌چوخه که همه ساله روز ۱۴ فرودین در گود سنتی «چشمه زینل خان» برگزار می‌گردد قریب ۸۰ هزار تماشاچی در ورزشگاه حضور پیدا کرده و به تماشای آن می‌پردازند. از طرف دیگر، به لحاظ قرابت تکنیکی و فنی با ورزش‌های کوراش و جودو، سهم قابل توجهی از ورزشکاران تیم ملی کشور در این دو رشته ورزشی را قهرمانان کشتی‌چوخه به خود اختصاص داده‌اند. به نظر می‌رسد به منظور ترویج و توسعه این رشته ورزشی در سایر استان‌ها و دیگر ملل، نه‌تنها تجدید نظر جدی در نحوه اداره آن لازم است بلکه این کاستی احساس می‌شود تا در کنار دیگر رشته‌های ورزشی مورد توجه دانشگاه‌ها و مرکز آموزشی قرار گرفته و نحوه داوری و قوانین و مقررات حاکم مورد بازبینی قرارگیرد تا آموزش آن علمی شود و جایگاه خود را در بین ایرانیان و سایر ملل آنچنان‌که بایسته است، پیدا کند (مهرابی، عیدی و مهنانی، ۱۳۹۲). این موضوع از جهات گوناگونی حائز اهمیت است، زیرا در صورت محقق شدن آن بسیاری از باورهای ناب دینی و اخلاقی ما که در درون این ورزش حل شده است، هم برای جوانان ایرانی احیاء می‌شود و هم به سایر ملل منتقل می‌گردد. بررسی‌ها نشان می‌دهد، در بهترین حالت، ۱۹/۳۲ درصد از ایرانیان ورزش می‌کنند و این بی‌تحركی به‌علت عدم توسعه یافتگی ورزش همگانی در کشور است که بخشی از آن به ورزش و بازی‌های

1 . Akinemi

برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی منظم را قدم های اساسی گسترش چوگان ذکر کرده‌اند (مولادوست، ۱۳۹۲). فراهانی و شهرکی (۱۳۸۳)، در پژوهشی به بررسی بازی‌های بومی محلی سیستان پرداختند و نتایج نشان داد، تعداد زیادی از بازی‌های بومی- محلی این استان در حال فراموش شدن و نابودی است و بر توجه بیشتر در فدراسیون ورزش همگانی، برگزاری جشنواره‌ها، در نظر گرفتن بودجه اختصاصی، مبادله اطلاعات با کشورهای مختلف و اعزام نمایندگان ایران به جشنواره‌های بین‌المللی، قرار گرفتن این بازی‌ها در واحدهای درسی دانش‌آموزان و دانشجویان بصورت تئوری و عملی، پرداختن رسانه‌های گروهی و پژوهش‌گران به منظور اشائه و گسترش این بازی‌ها تاکید داشتند. هنرور و همکاران (۱۳۹۳) در مطالعه‌ای شیوه احیاء، ترویج و ارتقای ورزش‌ها و بازی‌های بومی و محلی در کشور را بررسی کردند که نتایج نشان داد، نبودن برنامه‌ریزی و عدم برگزاری مسابقات منظم از مهم‌ترین موانع توسعه این بازی‌ها می‌باشد و آموزش معلمان تربیت بدنی، اجرا در قالب درس تربیت بدنی در مدارس و دانشگاه‌ها و ترویج در دانشکده‌های تربیت بدنی از مهم‌ترین راه‌کارهای احیاء و ترویج آن‌ها بیان کردند. در مطالعه دیگری، نبودن برنامه‌ریزی، فقدان تجهیزات و امکانات، عدم آشنایی با نحوه انجام، عدم توجه رسانه‌ها، عدم برگزاری مسابقات منظم، نبودن متخصص، نبودن مطالب آموزشی، کمبود منابع مالی، نبودن استقبال مردمی، نداشتن جذابیت منسوخ شدن، موازی‌کاری و نبودن یک تشکلات متولی واحد از مهم‌ترین موانع توسعه بازی‌های بومی- محلی کشور بیان گردید و تدوین قوانین

کشورهای فارسی زبان، جذب و آموزش نیروی انسانی، تدوین برنامه عملیاتی، مشارکت گروه‌های غیردولتی و جذب ورزش‌های مشابه در سایر کشور را از راه‌کارهای توسعه و ترویج این و ورزش‌ها ذکر می‌کند. ایزدی و کوزه‌چیان (۱۳۸۳) دلایل ناشناخته ماندن ورزش اصیل ایرانی چوگان را تازه تاسیس بودن فدراسیون، نداشتن لیگ و مسابقات منظم، گران بودن پرداختن به آن، نبودن مرکز آموزش برای جوانان و نوجوانان و نبودن تبلیغات مناسب را مهم‌ترین مشکلات و برگزاری لیگ منظم، آموزش و طبقه‌بندی مربیان، معرفی و شناساندن هرچه بیشترین ورزش به جامعه، احداث مجموعه مانژ شریوشیده، دایر کردن مدرسه چوگان از جمله راه‌کارهای حفظ و احیاء این ورزش بیان می‌کنند. نبود سیاست توسعه‌یابی مشخص، نگاه صرف به ورزشی بودن و عدم نگاه فرهنگی و هویتی به آن، عدم وجود رابطه مناسب بین وزارت ورزش و جوانان با سازمان میراث فرهنگی و سایر ارکان دولتی، عدم جذب سرمایه از بخش صنایع سنگین (نفت، فولاد و ...) و بانک‌ها، عدم جذب حمایت مالی و تبلیغاتی از حوزه‌های فرهنگی، ناتوانی در توسعه زیرساخت‌ها، عدم استفاده از فرصت بیانات مقام معظم رهبری در خصوص احیاء ورزش‌های بومی- محلی را مهم‌ترین علت عدم توسعه یافتگی و اتخاذ تدابیر مناسب برای حضور همه اقشار جامعه و مشارکت سازمان‌های دولتی برای ایجاد زیرساخت و فراهم نمودن بستری مناسب برای حضور سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و همچنین مشارکت سازمان‌های مردم نهاد و گروه‌های داوطلب، تحقیق و پژوهش، آموزش، دیپلماسی، ایجاد موزه و نمایشگاه دائمی،

و حسینی (۱۳۸۳) جوامع آماری متفاوتی از تحقیق حاضر داشته‌اند، و حتی برخی از آنها مثل معالعه کشتی‌دار (۱۳۹۲) یک گروه از مخاطبان (مثلاً فقط دانشجویان) را مورد مطالعه قرار داده‌اند قطعاً تعمیم یافته‌های آن‌ها به جامعه مورد مطالعه با اشکال مواجه خواهد بود. از سوی دیگر، پژوهش‌های فراهانی و شهرکی (۱۳۸۳) و غفوری (۱۳۹۳) به مشکلات بازی‌های بومی- محلی پرداخته‌اند نه ورزش‌های بومی- محلی و از لحاظ علمی تفاوت قابل ملاحظه‌ای بین دو واژه بازی و ورزش وجود دارد و همچنین در مطالعه صورت گرفته توسط هنرور و همکاران (۱۳۹۳)، ایزدی و کوزه‌چیان (۱۳۸۳) نیز راه‌کارهایی برای احیاء ورزش‌ها و بازی‌های بومی- محلی ارائه شده است در حالی که کشتی‌چوخه یک ورزش منسوخ و فراموش شده نیست که دوباره احیاء شود. در حال حاضر، بیشتر اعضاء تیم ملی جودو و کوراش را قهرمانان این رشته ورزشی تشکیل می‌دهند و در مسابقات مهم این رشته ورزشی بیش از ۸۰ هزار نفر تماشاچی با حضور در گود سنتی به تماشای آن می‌پردازند. پاره‌ای از این بررسی‌ها مثلاً مطالعه مولادوست (۱۳۹۲)، نیز با متدولوژی علمی انجام نگرفته است؛ لذا در این تحقیق سعی شده است در مرحله اول با انجام مطالعات کتابخانه‌ای گسترده فهرست نسبتاً جامع‌ای از موانع و بازدارنده‌های مشارکت در ورزش تهیه شود و مسائل و مشکلات پرداختن به کشتی‌چوخه از نظر خود ورزشکاران به روش علمی بررسی شود و در مرحله بعد راه‌کارهای برای مرتفع کردن و از میان برداشتن این مسائل پیشنهاد گردد تا سیاست‌گذاران و مروجان این ورزش با چشم اندازی روشن‌تر برای آینده

الزام آور، تصویربرداری با کیفیت از مسابقات و رویدادها و افزایش بودجهٔ مربوطه به‌عنوان مهم‌ترین فاکتورهای اثرگذار بر توسعه، حمایت از فعالیت‌های پژوهشی، چاپ کتاب، مجله، جزوه و سی‌دی مهم‌ترین راه‌کارهای احیاء این بازی‌ها ذکر گردید (غفوری، ۱۳۹۳). تدوین استراتژی توسعه، تشویق و ترغیب ورزشکاران جهت مشارکت، حمایت از طرح‌ها و پروژه‌های پژوهشی و پایان‌نامه‌های دانشجویی، انتشار کتاب و جزوه برای معرفی و آموزش نحوه برگزاری رقابت‌ها و امتیازدهی، ارتقاء تشکیلاتی و تقویت نیروی انسانی، تهیه بانک اطلاعاتی از نیروهای متخصص، بازنگری و تدوین آئین‌نامه‌ها، استاندارد کردن قوانین و مقررات، اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌ها بصورت مستمر، برگزاری جشنواره‌ها مهم‌ترین راه‌کارهای توسعه ورزش‌های بومی- محلی در دانشگاه‌های کشور می‌باشد (کشتی دار، ۱۳۹۲). یافته‌های حسین‌پور، فهیم دوین و رحیمی (۱۳۹۱) نشان داد، عدم وجود برنامه‌ای جامع و هماهنگ برای توسعه کشتی سنتی استان، عدم تخصیص منابع مالی مناسب و کافی برای برنامه‌های کشتی‌چوخه، عدم حمایت مسئولین ورزشی استان از کشتی‌چوخه، کمبود امکانات و تجهیزات ورزشی کشتی‌چوخه در شهرستان‌ها و کمبود تبلیغات مناسب و کافی صدا و سیمای استان مهم‌ترین موانع توسعه و پیشرفت کشتی‌چوخه استان خراسان شمالی از دیدگاه کارشناسان ورزشی می‌باشد.

مرور پیشینه تحقیق نشان می‌دهد، هر چند مطالعاتی در زمینه مسائل و مشکلات ورزش‌های بومی- محلی صورت گرفته اما اغلب آن‌ها همچون مطالعات حسین‌پور و همکاران (۱۳۹۱)

توجه به ادبیات تحقیق و بکارگیری مدل بوم شناختی^۳ مک لروی و همکاران^۴ (۱۹۸۸) که عوامل بازدارنده مشارکت در فعالیت بدنی را در ۴ سطح، درون فردی^۵، میان فردی^۶، سازمانی^۷ و محیط اجتماعی^۸ مورد بررسی قرار می‌دهد و در این تحقیق از آن به مثابه چارچوب نظری استفاده شده است طراحی گردید.

برای طراحی پرسش‌نامه، ابتدا پرسش‌نامه‌های حوزه‌های مرتبط با موضوع تحقیق طبق جدول شماره (۲) مورد بررسی قرار گرفت که در هیچ یک تمامی ابعاد موانع مشارکت در فعالیت‌های بدنی بصورت جامع و کامل مورد ملاحظه قرار نمی‌داد، بنابراین پرسش‌نامه‌ای براساس شاخص ۵ ارزشی لیکرت طراحی شد طوری که به هیچ عنوان رتبه ۰ و خیلی زیاد رتبه ۴ را به خود اختصاص می‌داد. روایی پرسش‌نامه با نظرسنجی از اساتید و متخصصان مرتبط و پایایی ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ و با ضریب (۰/۹۳) مورد تأیید قرار گرفت. برای پردازش داده‌ها، از آماره‌های توصیفی و برای شناسایی اولویت مسائل و مشکلات از ضریب تغییرات استفاده شد. ضریب تغییرات که حاصل تقسیم انحراف معیار بر میانگین است، بیانگر میزان توافق پاسخ‌گویان در گزینه مورد نظر است که هرچه کمتر باشد، نشان دهنده توافق بیشتر نسبت به یک گزینه است (کاشفی، ۱۳۹۱). برای جداسازی عامل‌ها بصورت روشن‌تر، از چرخش عاملی به روش واریماکس استفاده شد و گویه‌های که بار عاملی آنها کمتر از معیار مینا (۰/۴۰) بود از لیست گزارش حذف گردید.

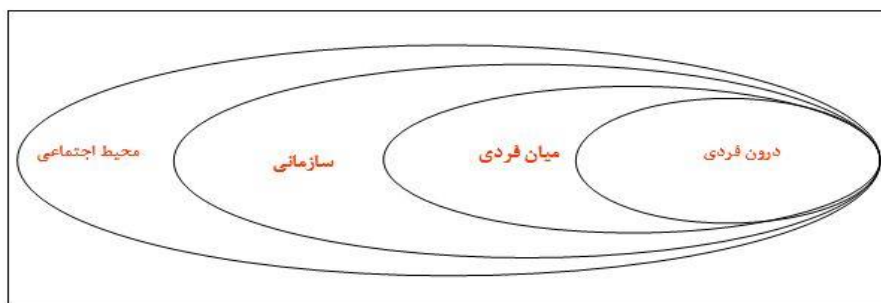
برنامه‌ریزی نمایند. چون ورزشکاران نه فقط عامل اصلی شکل‌گیری رقابت‌ها می‌باشند، بلکه عمده‌ترین عامل توسعه یافتگی یک ورزش نیز محسوب می‌شوند و بررسی و تحلیل مسائل و مشکلات بازدارنده مشارکت در هر رشته ورزشی می‌تواند نقش مهمی در نحوه مدیریت، برنامه‌ریزی، ارائه خدماتی مطلوب‌تر و ایجاد انگیزه برای ترغیب هرچه بیشتر جوانان به منظور پرداختن به ورزش را فراهم نماید و این یک چالش مهم برای محققان و مدیران ورزشی می‌باشد. گزارش محققین نیز نشان می‌دهد، حدود نیمی از افرادی که شروع به ورزش می‌کنند در دوره‌ای کوتاه مدت به علت مواجه با مسائل و مشکلات مختلف مایوس شده و ورزش را رها می‌کنند (دیشمن^۱، ۲۰۰۱). نتایج تحقیق گوتیر و همکاران^۲ (۲۰۰۵) نیز نشان می‌دهد، جذب و بکارگیری ورزشکاران از مهم‌ترین مشکلات مربیان است. بنابراین سوال اصلی تحقیق این است که مسائل و مشکلات بازدارنده ورزشکاران کشتی چوخه برای پرداختن به این رشته ورزشی چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق توصیفی-پیمایشی و از لحاظ هدف، کاربردی است. جامعه آماری تحقیق را ورزشکاران کشتی چوخه که در مسابقه ۱۳ فروردین ۱۳۹۳ گود سنتی «چشمه زینل خان» حضور داشتند تشکیل می‌داد که به شکل تمام شمار به عنوان نمونه تحقیق در نظر گرفته شدند. اطلاعات اولیه تحقیق از طریق پرسش‌نامه محقق ساخته ۴۰ گویه‌ای جمع‌آوری شد. پرسش‌نامه با

1. Dishman
2. Gauthier et al.

3. Ecological framework
4. McLeroy et al
5. intrapersonal
6. interpersonal
7. organizational
8. environmental

شکل ۱. چارچوب نظری ارتباط عوامل اثرگذار بر شکل گیری رفتار فردی

جدول ۱. پرسش‌نامه‌های مورد بررسی و درصد آیتم‌های اختصاص داده شده به ابعاد مدل بوم شناختی

محیط اجتماعی	سازمانی	میان فردی	فردی	پرسشنامه
٪۴/۷	٪۲/۲	٪۴/۷	٪۸۸/۴	بررسی مزایا و موانع تمرین (سکرست، والکر و پندر ^۱ ، ۱۹۸۷)
٪۰/۰	٪۰/۰	٪۱۰۰	٪۰/۰	مقیاس حمایت اجتماعی فعالیت جسمانی (سالیس و همکاران ^۲ ، ۱۹۸۷)
٪۲۲/۳	٪۰/۰	٪۲۲/۳	٪۵۵/۵	موانع فعالیت‌های توسعه سلامتی در افراد (بیکر، استیف برجن، سندس ^۳ ، ۱۹۹۱)
٪۲/۵	٪۵/۰	٪۵/۰	٪۸۷/۵	بررسی ناتوانی و موانع فعالیت جسمانی (ریمر و همکاران ^۴ ، ۲۰۰۱)
٪۱۷/۴	٪۱۷/۴	٪۸/۷	٪۵۶/۵	پرسش‌نامه کاهش ریسک فعالیت جسمانی (زو، تیم و اینسورس ^۵ ، ۲۰۰۱)
٪۶/۵	٪۱۵/۲	٪۸/۷	٪۶۹/۶	موانع تمرین شدید و استقامتی (کانگ، زو، ریگن و فراگلی ^۶ ، ۲۰۰۷)
٪۵۱/۹	٪۴۸/۱	٪۰/۰	٪۰/۰	بررسی موانع و تسهیلات (گری و همکاران ^۷ ، ۲۰۰۸)

1. Sechrist, Walker & Pender
2. Sallis et al.
3. Becker Stuijbergen & Sands
4. Rimmer et al.
5. Zhu, Timm & Ainsworth
6. Kang, Zhu, Ragan & Frogley
7. Gray et al.

یافته های پژوهش

ورزشی داشتند ، ۵۷٪ درآمد ماهیانه کمتر از ۶۰۰ هزار تومان داشتند و ۶۹/۳٪ آنها در دامنه سنی ۱۷ تا ۲۷ سال قرارداشتند.

یافته های تحقیق نشان داد. ۷۶٪ کشتی گیران بیش از ۳ سال سابقه فعالیت در این رشته

جدول ۲. اولویت بندی مسائل و مشکلات فردی

اهمیت	ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	گویه ها
۱	۰/۱۴۵	۰/۴۷	۳/۲۴	نداشتن هدف از پرداختن به این رشته ورزشی
۲	۰/۲۲۹	۰/۷۹	۳/۴۴	اطمینان نداشتن از پتانسیل و توانایی های خود در این رشته ورزشی
۳	۰/۲۴۵	۰/۴۳	۱/۷۵	نداشتن اعتماد به نفس و خودباوری (ترس از شکست)
۴	۰/۳۳۵	۰/۹۹	۲/۹۵	نداشتن انگیزه برای پرداختن به این رشته ورزشی
۵	۰/۳۶۸	۰/۷۶	۲/۰۶	خجالت کشیدن از تمرین با دیگران و در دید تماشاچیان بودن هنگام مسابقه
۶	۰/۴۰۷	۰/۶۶	۱/۶۲	تنبلی و سهل انگاری
۷	۰/۴۳۷	۰/۸۴	۱/۹۲	داشتن این احساس که پرداختن به این رشته ورزشی پیری زودرس به دنبال دارد
۸	۰/۴۴۰	۰/۷۱	۱/۶۱	نداشتن انرژی پرداختن به این رشته ورزشی
۹	۰/۴۶۶	۰/۶۲	۱/۳۳	داشتن این باور که افراد در لباس کشتی جوخه جذاب به نظر نمی رسند
۱۰	۰/۴۷۲	۰/۶۹	۱/۴۶	باورهای اعتقادی و مذهبی

همان طور که جدول شماره (۲)، نشان می دهد. توانایی های خود» و «نداشتن اعتماد به نفس و خودباوری» نسبت به سایر گویه ها اولویت بیشتری داشته است.

«نداشتن هدف از پرداختن به این رشته ورزشی»، «اطمینان نداشتن از پتانسیل و

جدول ۳. اولویت بندی مسائل و مشکلات میان فردی

اهمیت	ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	گویه ها
۱	۰/۱۷۶	۰/۵۶	۳/۱۷	مورد تشویق قرار نگرفتن از طرف دیگران
۲	۰/۲۷۳	۰/۶۵	۲/۳۸	نداشتن شریک تمرینی برای همراهی و کمک به مشارکت
۳	۰/۲۸۱	۰/۸۸	۳/۱۳	بی اطلاعی دوستان و آشنایان از این رشته ورزشی
۴	۰/۲۸۲	۰/۷۳	۲/۵۸	مشغله کاری
۵	۰/۳۴۸	۰/۶۳	۱/۸۱	مسائل و مشکلات خانوادگی
۶	۰/۳۵۳	۰/۴۶	۱/۳۰	نبودن جوی منسجم و مطلوب در تیم های کشتی جوخه
۷	۰/۳۹۰	۰/۶۴	۱/۶۴	با فامیل و دوستان بودن و پرداختن به دیگر امورات
۸	۰/۴۴۰	۰/۴۸	۱/۰۹	منع نمودن اعضا خانواده از پرداختن به این رشته ورزشی
۹	۰/۴۵۹	۰/۹۱	۱/۹۸	نبودن الگوهای (قهرمانان) موفق در این رشته ورزشی
۱۰	۰/۴۷۰	۰/۸۷	۱/۸۵	مورد تمسخر قرار گرفتن گشتی گیران جوخه به وسیله دیگران

و کمک به مشارکت» و «بی اطلاعی دوستان و آشنایان از این رشته ورزشی» نسبت به سایر گویه ها اولویت بیشتری داشته است.

همان طور که جدول شماره (۳)، نشان می دهد. «مورد تشویق قرار نگرفتن از طرف دیگران»، «نداشتن شریک تمرینی برای همراهی

جدول ۴. اولویت‌بندی مسائل و مشکلات سازمانی

اهمیت	ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	گویه‌ها
۱	۰/۱۶۴	۰/۶۲	۳/۷۸	برخوردار نبودن کشتی چوخه از مدیریت واحد و قوانین و مقررات
۲	۰/۲۷۰	۰/۹۲	۳/۴۰	رعایت نشدن عدالت در مسابقات کشتی چوخه
۳	۰/۳۰۰	۰/۹۶	۳/۲۰	برخوردار نبودن کشتی چوخه از لیگی منظم و برنامه ریزی شده در سطح کشور
۴	۰/۳۰۴	۰/۹۹	۳/۲۵	نبودن برنامه ای روشن برای توسعه و همگانی کردن کشتی چوخه در سطح ملی و ...
۵	۰/۳۲۴	۰/۹۵	۲/۹۳	تعداد ناکافی مربیان و کارشناسان با صلاحیت و دارای ارتباط موثر با ورزشکاران
۶	۰/۳۳۶	۰/۹۸	۱/۳۰	تعداد ناکافی مراکز دولتی ترویج کشتی چوخه برای راهنمایی و مشاوره ورزشکاران
۷	۰/۳۳۷	۰/۹۶	۲/۹۱	عدم دریافت راهنمای نحوه پرداختن به این ورزش از طریق رسانه های گروهی
۸	۰/۲۳۸	۰/۶۷	۲/۸۵	بهباد ندادن دولت مردان و مسئولین کشوری و استانی به قهرمانان کشتی چوخه
۹	۰/۳۴۶	۰/۸۸	۲/۸۱	عدم سرمایه گذاری لازم برای توسعه این رشته ورزشی
۱۰	۰/۳۴۸	۰/۷۶	۲/۵۴	عدم حمایت مراکز دانشگاهی از کشتی چوخه(علمی نبودن)

همان‌طور که جدول شماره (۴)، نشان می‌دهد. لیگی منظم و برنامه‌ریزی شده در سطح کشور» گویه‌های «برخوردار نبودن کشتی‌چوخه از مدیریت واحد»، «رعایت نشدن عدالت در مسابقات» و «برخوردار نبودن کشتی‌چوخه از

جدول ۵. اولویت‌بندی مسائل و مشکلات محیط اجتماعی

اهمیت	ضریب تغییرات	انحراف معیار	میانگین	گویه‌ها
۱	۰/۲۰۲	۰/۶۳	۳/۱۲	محدود بودن مکان‌های ارائه دهند خدمات در سطح شهر و روستا
۲	۰/۲۰۴	۰/۶۶	۳/۲۲	دور از دسترس بودن مکان تمرین از محل زندگی
۳	۰/۲۱۳	۰/۶۲	۲/۹۱	در دسترس نبودن کتابچه خودآموز فنون و مقررات کشتی چوخه
۴	۰/۲۲۶	۰/۷۱	۳/۱۳	نامناسب بودن راه‌های ارتباطی برای دسترسی به مرکز ارائه دهنده خدمات این رشته
۵	۰/۲۳۰	۰/۷۲	۳/۱۳	عدم دسترسی به وسایل نقلیه مناسب برای مشارکت در این رشته ورزشی
۶	۰/۲۵۱	۰/۴۴	۱/۷۵	مناسب نبودن امکانات مراکز ارائه دهند خدمات برای تمرین(تشک، زمین ناهموار و ...)
۷	۰/۲۸۳	۰/۸۸	۳/۱۰	ناامن بودن محیط زندگی برای پرداختن به کشتی چوخه
۸	۰/۳۸۰	۰/۶۷	۱/۷۶	برهزینه بودن شروع و پرداختن به این رشته نسبت به خیلی از رشته‌های دیگر
۹	۰/۴۶۷	۰/۶۴	۱/۳۷	گران بودن لباس و تجهیزات پرداختن به این رشته ورزشی
۱۰	۰/۵۲۴	۰/۷۶	۱/۴۵	شرایط آب و هوای نامناسب(گرما، باران، برف و یخبندان و ...)

همان‌طور که جدول شماره (۵)، نشان می‌دهد. گویه‌های «محدود بودن مکان‌های ارائه دهند خدمات»، «دور از دسترس بودن مکان تمرین» و «در دسترس نبودن کتابچه خودآموز فنون و مقررات» نسبت به سایر گویه‌ها اولویت بیشتری داشته است.

جدول ۶. نتایج آزمون KMO و آزمون بارتلت

آزمون KMO	
۰/۸۳۴	
۱۰۰۳۶,۶۱۰	X2
۰/۰۰۰	Sig

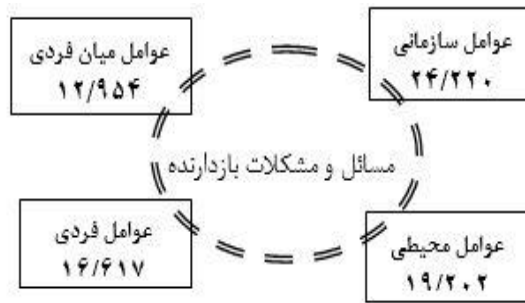
همان‌طور که جدول شماره (۶)، نشان می‌دهد. بر استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی برای KMO بیشتر از ۰/۷۰ و تست بارتلت کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد لذا نتایج حاصل شده تأییدی است استفاده از پرسش‌نامه پژوهش.

جدول ۷. متغیرهای هر عامل و بار عاملی بدست آمده

درصد واریانس	بار عاملی	متغیر	عامل‌ها
۱۶/۶۱۷	۰/۸۱۶	نداشتن هدف از پرداختن به این رشته ورزشی	۱- عامل فردی
	۰/۵۸۳	نداشتن انگیزه برای پرداختن به این رشته ورزشی	
	۰/۹۰۵	نداشتن اعتماد به نفس و خودباوری (ترس از شکست)	
	۰/۷۸۳	اطمینان نداشتن از پتانسیل و توانایی های خود در این رشته ورزشی	
	۰/۸۷۹	تنبلی و سهل انگاری	
	۰/۵۲۰	خجالت کشیدن از تمرین با دیگران و در دید تماشاچیان بودن هنگام مسابقه	
۱۲/۹۵۴	۰/۶۷۱	مورد تشویق قرار نگرفتن از طرف دیگران	۲- عامل میان فردی
	۰/۴۱۵	نداشتن شریک تمرینی برای همراهی و کمک به مشارکت	
	۰/۶۶۳	بی اطلاعی دوستان و آشنایان از این رشته ورزشی	
	۰/۶۱۹	با فامیل و دوستان بودن و پرداختن به دیگر امورات	
	۰/۴۱۸	مشغله کاری	
	۰/۴۰۶	نبودن جوی منسجم و مطلوب در تیم های کشتی چوخه	
۲۴/۲۲۰	۰/۹۱۳	برخوردار نبودن کشتی چوخه از مدیریت واحد و قوانین و مقررات منسجم	۳- عامل سازمانی
	۰/۵۱۳	عدم سرمایه گذاری لازم برای توسعه این رشته ورزشی	
	۰/۷۵۹	برخوردار نبودن کشتی چوخه از لیگی منظم و برنامه ریزی شده در سطح کشور	
	۰/۶۶۴	نبودن برنامه ای روشن برای توسعه و همگانی کردن کشتی چوخه در سطح ملی و	
	۰/۶۱۳	عدم دریافت راهنمای نحوه پرداختن به این ورزش از طریق رسانه های گروهی	
	۰/۶۲۴	تعداد ناکافی مراکز دولتی ترویج کشتی چوخه برای راهنمایی و مشاوره ورزشکاران	
	۰/۵۲۰	بهاء ندادن دولت مردان و مسئولین کشوری و استانی به قهرمانان کشتی چوخه	
	۰/۶۴۱	تعداد ناکافی مربیان و کارشناسان با صلاحیت و دارای ارتباط موثر با ورزشکاران	
۰/۷۰۷	رعایت نشدن عدالت در مسابقات کشتی چوخه		
۱۹/۲۰۲	۰/۸۵۰	محدود بودن مکان های ارائه دهند خدمات در سطح شهر و روستا	۴- عامل محیط اجتماعی
	۰/۷۱۲	نامناسب بودن راه های ارتباطی برای دسترسی به مرکز ارائه دهنده خدمات	
	۰/۶۳۳	عدم دسترسی به وسایل نقلیه مناسب برای مشارکت در این رشته ورزشی	
	۰/۸۱۶	دور از دسترس بودن مکان تمرین از محل زندگی	
	۰/۸۴۶	در دسترس نبودن کتابچه خودآموز فنون و مقررات کشتی چوخه	
	۰/۶۳۶	مناسب نبودن امکانات مراکز ارائه دهند خدمات برای تمرین (تشک، زمین ناهموار)	

عاملی شناسایی نشده‌اند. همان‌طور که شکل شماره (۹)، نشان می‌دهد. عوامل سازمانی بیشترین (۲۴/۲۲۰) و عامل فردی کمترین (۱۲/۹۵۴) سهم را در تبیین واریانس داشته است.

همان‌طور که جدول شماره (۷)، نشان می‌دهد. ۴ عامل در مجموع، ۷۲/۹۹۳٪ از کل واریانس متغیرهای آزمون را تبیین می‌کند و ۲۷/۰۰۷٪ واریانس باقی مانده مربوط به عواملی است که از طریق تحلیل

شکل ۲. درصد واریانس هر عامل از کل واریانس متغیرهای آزمون

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان داد، مهم‌ترین مسائل و مشکلات بازدارنده مشارکت ورزشی چوخه‌کاران موانع سازمانی است که این مسائل در تحقیقات آکینمی (۲۰۰۹)، حسینی (۱۳۸۳)، ایزدی و کوزه‌چیان (۱۳۸۳)، مولادوست (۱۳۹۲) نیز جزء عوامل بازدارنده مشارکت ورزشکاران و توسعه ورزش عنوان شده است. محققین موانع سازمانی پرداختن به فعالیت‌های بدنی را در نقش‌ها، سیاست‌ها و قوانین و مقررات رسمی و غیررسمی، برنامه‌ریزی‌های سازمانی، سیاست‌های تخصیص اعتبار، برنامه‌ریزی رویدادهای ورزشی، رعایت عدالت می‌دانند که اثر قابل توجهی در ترغیب ورزشکاران رشته‌های مختلف ورزشی داشته و توسعه و گسترش یک رشته ورزشی را پیش بینی می‌نماید (لاتیمور و همکاران، ۲۰۱۱). در این تحقیق نیز برخوردار نبودن کشتی‌چوخه از مدیریت واحد و قوانین و مقررات منسجم، رعایت نشدن عدالت در مسابقات کشتی‌چوخه، برخوردار

نبودن کشتی‌چوخه از لیگی منظم و برنامه‌ریزی شده در سطح کشور و نبودن برنامه‌ای روشن برای توسعه و همگانی کردن این رشته ورزشی در سطح ملی و بین‌المللی از سوی ورزشکاران به‌عنوان مهم‌ترین مسائل سازمانی برای پرداختن به کشتی‌چوخه بیان شده است. سطح مشارکت و میزان موفقیت حاصله در یک رشته ورزشی خاص تا اندازه‌ای به چگونگی تشکیلات و سازماندهی آن ورزش بستگی دارد (ماندیک و همکاران، ۲۰۱۲). ورزش‌های سنتی، بدون برنامه بوده و با اتکاء به علاقه و تعهدات شخص داوطلب سازماندهی می‌شوند. واضح است که در حال حاضر برای ارتقاء سطح مشارکت، ایجاد زمینه مناسب برای بازی منصفانه، ترویج قوانین و خط و مشی‌های روشن، اطمینان دادن از کلیه تصمیمات متناسب با قوانین دآوری، ساماندهی رویدادهای منظم ورزشی و نظارت بر آنها، تامین بودجه خصوصاً برای شناسایی و رشد استعدادها و همچنین تدوین برنامه‌ای برای همگانی نمودن این رشته ورزشی از

مقرارت کشتی جوخه، نامناسب بودن راه‌های ارتباطی برای دسترسی به مرکز ارائه دهنده خدمات این رشته ورزشی و مناسب نبودن امکانات مراکز ارائه دهنده خدمات برای تمرین (تشک، زمین ناهموار و ...) از سوی ورزشکاران بعنوان مهم‌ترین مسائل محیط اجتماعی برای پرداختن به کشتی جوخه بیان شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد، دسترسی به تسهیلات فراهم شده، در مجاورت امکانات و فضاهای ورزشی قرار گرفتن جوانان با میزان مشارکت در فعالیت‌های بدنی آن‌ها ارتباط معناداری وجود دارد. یک اصل اساسی در توسعه ورزشی این است که باید فرصت‌های لازم، مثل فراهم نمودن تسهیلات جدید و جلسات آموزشی برای مشارکت افرادی که قبلاً در ورزش مشارکت نداشته‌اند فراهم شود. همچنین از نظر برخی محققین توسعه ورزش به معنای فراهم آوردن امکانات ورزشی برای عموم است (کانگ، زو، ریگن و فراگلی، ۲۰۰۷). به همین شکل، مدارس، مراکز آموشی و دانشگاهی که قصد ارائه این رشته ورزشی را در فعالیت‌های ورزشی فوق برنامه خود دارند، به لحاظ وجود فضا و امکانات و منابع با محدودیت روبرو هستند. لذا، مضامین تسهیلاتی باید شناسایی شوند، آرزوی بسیاری از افراد ورزشی دسترسی به تسهیلات ورزشی پیشرفته و روزآمد می‌باشد که می‌بایست متناسب با سطح ورزشکاران فراهم شود تا هرچه بیشتر بتوان جوانان را بسوی این رشته ورزشی ترغیب و ورزشکاران جذب شده را حفظ نمود.

نتایج تحقیق نشان داد، مسائل و مشکلات درون فردی سومین عامل بازدارنده مشارکت ورزشی جوخه کاران می‌باشد که با یافته‌های لاتیمر و همکاران (۲۰۱۱)، آکینمی (۲۰۰۹) و غفوری (۱۳۹۳) همخوانی دارد. محققین این موانع را در زمینه‌های از قبیل ژنتیک، صفات و خصوصیات، سلامتی جسمی، ویژگی‌های روحی و روانی افراد (خود کنترل)، مهارت، دانش و آگاهی، اهداف، احساسات، نگرش‌ها و باورها، افکار، اداراک که از تجارب فردی ریشه می‌

سوی مدیران و سازمان‌های مرتبط با این رشته ورزشی از ضروریات می‌باشد. برنامه‌ریزان و دست اندکاران می‌بایست تمام تلاش خود را در جهت رفع این موانع از قبیل اصلاح فنون، علمی و قانونمند کردن نحوه داوری، امتیازها و اختراهای کم‌کاری بکار گیرند تا از یک طرف احساس رعایت نشدن عدالت (حق‌کشی) برطرف شود و از سوی دیگر شور و هیجان حاکم بر رقابت‌ها را بالا برده و لذت و سرزندگی که ورزشکاران در مسابقات این رشته ورزشی تجربه می‌کنند را افزایش دهند که این خود تمایل بحضور ورزشکاران برای مشارکت را افزایش خواهد داد (مهرابی، عیدی و مهنائی، ۱۳۹۲). بعنوان مثال، در دوره ویکتوریای اول به منظور هماهنگ کردن برخی از ورزش‌ها با خواسته‌های عموم و دادن چهره هم‌آوردجویانه به آنها تغییرات برجسته‌ای در شکل قوانین آنها بوجود آمد. برای جذابیت بیشتر مسابقات اسب دوانی و برای افزایش تعداد مسابقاتی که می‌توانست در طول یک روز انجام پذیرد، دوره آن را کوتاه‌تر کردند. بیشتر محققین براین عقیده‌اند قبل از حرفه‌ای گرای، بیشتر ورزش‌ها خشن، سازمان نیافته و به شدت نزادپرستانه و همچنین غیر اخلاقی بودند (فریرا و همکاران، ۲۰۰۷).

نتایج تحقیق نشان داد، مسائل و مشکلات محیطی دومین عامل بازدارنده مشارکت ورزشی جوخه‌کاران می‌باشد که این عامل از سوی دیگر محققین مولادوست (۱۳۹۲)، ایزدی و کوزه‌چیان (۱۳۸۳)، غفوری (۱۳۹۳)، حسین‌پور، فهیم و رحیمی (۱۳۹۱) نیز بعنوان مسائل و مشکلات مشارکت ورزشکاران و توسعه ورزش عنوان شده است. محققین این موانع را در زیرساخت‌ها (تاسیسات و تجهیزات)، ایاب و ذهاب (اتوبوس و تاکسی)، امنیت، اطلاعات، محیط‌های طبیعی و کیفیت هوا جستجو می‌کند (بیکر، استیف برجن، سندس، ۱۹۹۱). در این تحقیق نیز محدود بودن مکان‌های ارائه دهنده خدمات در سطح شهر و روستا، دور از دسترس بودن مکان تمرین از محل زندگی، در دسترس نبودن کتابچه خودآموز فنون و

تمرینات روبه جلو، برگزاری رویدادهای مختلف و فراهم نمودن زمینه‌های رقابت در حضور تماشاچیان و فراهم نمودن زمینه‌های دریافت پاداش درونی می باشد که دست اندکاران، مدیران اجرای و مربیان می بایست تمام تلاش‌های خود را به منظور ترغیب ورزشکاران بکار گیرند.

نتایج تحقیق نشان داد، مسائل و مشکلات میان فردی چهارمین عامل بازدارنده مشارکت ورزشی چوخه‌کاران می‌باشد که با یافته‌های فراهانی و شهرکی (۱۳۸۲) و حسینی (۱۳۸۳) همخوانی دارد. محققین این موانع را در شبکه‌های اجتماعی رسمی و غیررسمی از قبیل خانواده، فامیل، دوستان، هم اتاقی ها، گروه‌های اجتماعی، یار و شریک تمرینی، ارتباطات کاری یا حرفه‌ای و جو دورنی تیم‌ها، حمایت‌های احساسی، حمایت و کمک‌های محسوس، دادن اطلاعات و آگاهی جستجو می‌کنند (لاتیمور و همکاران، ۲۰۱۱).

در این تحقیق نیز مورد تشویق قرار نگرفتن از طرف دیگران، نداشتن شریک تمرینی برای همراهی و کمک به مشارکت، بی اطلاعی دوستان و آشنایان از این رشته ورزشی، مشغله کاری و مسائل و مشکلات خانوادگی از سوی ورزشکاران بعنوان مهم‌ترین مسائل میان فردی برای پرداختن به کشتی چوخه بیان شده است. داشتن حامی و تشویق شدن از طرف دیگران به فرد این اجازه را می‌دهد تا احساس خوبی داشته باشد (گری و همکاران، ۲۰۰۸). شواهدی وجود دارد که در هر رشته ورزشی، اثر خانواده بر تصمیم‌گیری برای پرداختن به آن رشته ورزشی مشخص است. اگر عضوی از خانواده به یک رشته ای ورزشی بپردازد، این امکان بیشتر و جود دارد که بچه‌ها یا فرزندان همان خانواده به آن رشته ورزشی بپردازند. در مسابقات اتومبیلرانی V8 در استرالیا، پدر و پسر، ترکیبی افسانه ای را تشکیل می‌دادند. بلاشک اگر والدینی طرفدار لیگ ملی راگبی (NRL) یا لیگ فوتبال (NFL) باشند، به ندرت یک عضو از خانواده، طرفدار کوهنورد و ... می‌شود.

گیرد جستجو می‌کنند (لاتیمور و همکاران، ۲۰۱۱). در این تحقیق نیز نداشتن هدف از پرداختن به این رشته ورزشی، اطمینان نداشتن از پتانسیل و توانایی های خود، نداشتن اعتماد به نفس و خودباوری (ترس از شکست)، نداشتن انگیزه و خجالت کشیدن از تمرین با دیگران و در دید تماشاچیان بودن هنگام مسابقه بعنوان مهم‌ترین مسائل درون فردی برای پرداختن به کشتی چوخه بیان شده است. بعد فردی به این اشاره دارد که افراد با نگرش منفی نسبت به یک رفتار خاص به احتمال زیاد مشارکت در آن رفتار را کاهش خواهند داد و داشتن یک باور خاص این زمینه را فراهم می‌کند تا فرد در یک رفتار مشارکت نماید یا آن را رد نماید. چنانچه مشارکت قبلی (نحوه عرضه) افراد رضایتبخش نباشد آنها مسیرهای دیگر (موسیقی، تئاتر، یا هنرهای بصری و...) را بررسی کرده تا نیازها و توقعاتشان را برآورده نمایند (سکرست، والکر و پندر، ۱۹۸۷). از سوی دیگر روانشناسان معتقدند افراد برای مشارکت در ورزش و پرداختن به یک رشته ورزشی، رشته‌ای را ترجیح می دهند که تا حد زیادی با خودشان (شخصیت) هماهنگ باشد و یا موجب تقویت ابعادی شخصیتی و خصوصی شود که در آن احساس کمبود می‌کنند (ریمر و همکاران، ۲۰۰۱). اساساً توسعه ورزشی، ایجاد و بهبود فرصت‌های لازم برای مشارکت ورزشی در سطوح مختلف و دستیابی به اهداف مورد نظر به بهترین وجه ممکن می‌باشد. ورزش تنها زمانی می تواند پیشرفت کند که کلیه کسانی که با آن سرکاردارند، از لحاظ مالی و حمایت های مختلف به اندازه کافی برخوردار باشند و عملکردشان در داخل و خارج از محیط ورزش مورد تشویق قرار گیرد. مسلماً ورزشکاران این رشته ورزشی لازم است درک صحیحی از فوائد ورزش و آنچه که برای ترقی و پیشرفت نیاز دارند، داشته باشد که این امر نیازمند آموزش در جهت متقاعد نمودن ورزشکاران، در نظر گرفتن مربیانی زنده متناسب با سطح مهارت ورزشکاران به منظور برنامه‌ریزی و در نظر گرفتن

از مربی، داور و کارشناس آموزش دیده و خبره، برنامه های توسعه و پیشرفت وجود دارد که لازم است توسط نهادها و سازمان های مرتبط (فدراسیون ها، هیات های ورزشی، موسسات تعلیم و تربیت و ...) که وظایفشان فراهم کردن تحولات بیشتر است، مدنظر قرار گیرد چون بخش عظیمی از مدیریت ورزش (مربیگری، داوری، برگزاری مسابقات و...) این رشته، به داوطلبانی سپرده شده که فرض می شود این افراد قادرند بدون آموزش و توسعه کارهای لازم انجام دهند.

منابع

- ایزدی، بهزاد؛ کوزهپیان، هاشم (۱۳۸۶). بازشناسی هویت فرهنگی و اجتماعی ورزش چوگان، تاریخ نامه و ورزش ایران زمین (۱)، کمیته ملی المپیک، صص ۳۳۳-۳۱۷.
- پرتو بیضایی کاشانی، حسین (۱۳۸۲). تاریخ ورزش باستان ایران (چاپ جدید)، نشر رزوا، صص ۳۷-۱۱.
- حکمتی، اعظم؛ رحمانی، حبیباله (۱۳۸۹). بازی های بومی محلی و سنتی استان خراسان شمالی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، صص ۱۳-۲.
- حسین پور، حامد؛ فهیم دوین، حسن؛ رحیمی، رضا (۱۳۹۱). بررسی موانع توسعه و پیشرفت کشتی با چوخه استان خراسان شمالی از دیدگاه کارشناسان ورزشی، مجموعه مقالات اولین همایش علم و کشتی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی، صص ۳۵۴-۳۵۵.
- حسینی، سیدامیر (۱۳۸۶). بازآفرینی و گسترش ورزش باستانی در عرصه های داخلی و خارجی، تاریخ نامه و ورزش ایران

مهم تر آنکه، خانواده ای که اعضاء آن طرفدار یک رشته ورزشی می باشند، همیشه موضوع خوبی برای صحبت های سرشام و ... دارند (ماندیک و همکاران، ۲۰۱۲). هم سالان نیز عامل دیگری هستند که فرد را برمی انگیزاند تا اعمال، رفتار و انتخاب خاص داشته باشند. اگر یک گروه هم سالان، بطور عمده از طریق بازی، تماشا کردن و خواندن روزنامه در مصرف کشتی نقش داشته باشند. تاثیر زیادی را در علاقه مند ساختن گروه پیرامونی خود خواهند داشت (مهرابی، عیدی و مهنائی، ۱۳۹۲). یار ورزشی و شریک تمرینی می توان بعنوان یک از عوامل اصلی بازدارنده مطرح شود چون بعضی از افراد دوست ندارد با گروه و افراد ضعیف کار کنند. شریک ورزشی تماس های اجتماعی و عضو یک گروه خاصی بودن را شکل داده و انگیزه مشارکت در ورزش افراد را افزایش خواهد داد. شواهد نشان می دهد، افرادی که ورزشکار نیستند اگر یک یار ورزشی داشته باشند باعث می شود که ورزش کردن را شروع کنند (سالیس و همکاران، ۱۹۸۷). جو دورنی تیم ها، حمایت های اجتماعی، احساس انسجام و یکی شدن با تیم، تماس های اجتماعی و حضور در بخش های از ورزش را افزایش خواهد داد چون ورزش به افراد این فرصت را می دهد تا بخشی از گروه باشد و مشارکت در گروه سرگرمی به دنبال دارد. شکی نیست که رسانه های گروهی با معرفی این رشته و پخش مسابقات و رویدادهای ورزشی که در طول سال در نقاط مختلف بصورت ملی یا بین المللی برگزار می گردد می تواند تاثیر مثبتی بر افکار اقشار مختلف جهت ترغیب به مشارکت جوانان، خانواده ها و اطرافیان در این رشته ورزشی داشته باشد. دعوت از دوستان و خانواده های برای حضور در جلسات تمرین و رقابت های ورزشی بعنوان تماشاچی و همچنین پیدا کردن دوستانی که به این رشته ورزشی علاقه مند هستند می تواند در این خصوص سازنده باشد. بطور کلی برای توسعه این رشته ورزشی کمبود قابل توجهی از لحاظ امکانات و تسهیلات، آموزش و اطلاع رسانی، نیروی انسانی اعم

- زمین (۱)، کمیته ملی المپیک، صص ۳۱۲-۲۷۳
- رضوانفر، مرتضی (۱۳۸۹). بازی‌های بومی و محلی ایران، نشر آباد بوم. صص ۵۱-۴۷.
- رضمانی‌نژاد، رحیم (۱۳۸۶). اصول و مبانی تربیت بدنی و ورزش، بامداد کتاب، صص ۵۴-۵۶.
- غفوری، فرزاد (۱۳۹۲). توسعه ورزش همگانی بر مبنای توسعه بازی‌های بومی- محلی، چکیده مقالات اولین همایش ملی واکاوی و تبیین راهبردی فرمایش‌های مقام معظم رهبری در حوزه ورزش همگانی و فعالیت بدنی، انتشارات فدراسیون ورزش همگانی، صص ۳۴-۳۱.
- غفوری، فرزاد (۱۳۹۳). الگوی توسعه‌ی گردشگری بر مبنای توسعه‌ی بازی‌های بومی و محلی در کشور، مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۲۴، صص ۱۷۲-۱۵۳.
- فراهانی، ابوالفضل؛ شهرکی، منصوره (۱۳۸۶). بررسی بازی‌های بومی و محلی سیستان. تاریخ‌نامه و ورزش ایران زمین (۱)، کمیته ملی المپیک، صص ۲۲۳-۱۸۹.
- کاشفی، مجید (۱۳۹۱). کاربرد آمار توصیفی در پژوهش اجتماعی، انتشارات جامعه‌شناسان، صص ۱۱۶-۱۱۴.
- کشتی‌دار، محمد (۱۳۹۲). نظام نامه اجرایی توسعه ورزش‌های همگانی، تفریحات سالم، بازی‌های بومی- محلی و ورزش باستانی دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی کشور، اداره کل تربیت بدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، صص ۱۵-۹.
- مهربایی، قاسم؛ عیدی، حسین؛ مهنانی، هدی (۱۳۹۲). شناسایی و اولویت‌بندی انگیزه‌های تماشاگران و ورزشکاران کشتی- چوخه، مطالعات روان‌شناسی ورزش، شماره ۵، صص ۱۰۱-۱۱۴.
- مهربایی، قاسم؛ مهنانی، هدی؛ عیدی، حسین (۱۳۹۱). تحلیل کشتی‌چوخه بعنوان یک ورزش اصیل ایرانی، مجموعه مقالات اولین همایش علم و کشتی، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی، صص ۳۲۷-۳۲۹.
- مولادوست، کیومرث (۱۳۹۲). تبیین راه- کارهای عملی توسعه ورزش چوگان، مجموعه مقالات اولین همایش علمی کاربرد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور گرمسار، صص ۵۵۶-۵۴۹.
- هنرور، افشار؛ غفوری، فرزاد؛ ططری حسن گاوپار؛ احسان؛ لطفی، حجت‌اله (۱۳۹۳). شیوه‌های احیاء، ترویج و ارتقای ورزش‌ها و بازی‌های بومی و محلی در کشور، مدیریت ورزشی، دوره ۶، شماره ۳، صص ۵۰۹-۴۹۳.
- Akinemi, A (2009). Traditional Sports & Games in Nigeria, National Institute for Sports, Lagos, Nigeria, pp: 230-236.
- Becker, H., Stuijbergen, AK. & Sands, D (1991). Development of a scale to measure barriers to health promotion activities among persons with disabilities, American Journal of Health Behavior, 5(6): 449-454.

- Californian Journal of Health Promotion, 9(2): 15-28 15.
- Mandic, S., Bengoechea, EG., Stevens, E., de la Barra, SL. & Skidmore, P (2012). Getting kids active by participating in sport and doing it more often: focusing on what matters, International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity, 9:86. <http://www.ijbnpa.org>.
 - McLeroy, KR., Bibeau, D., Steckler, A. & Glanz, K (1988b). An ecological perspective on health promotion programs, Health Education Behavior, 15(4): 351-377.
 - Rimmer, J., Riley, B. & Rubin, S (2001). A new measure for assessing the physical activity behaviors of persons with disabilities and chronic health conditions: The physical activity and disability survey, American Journal of Health Promotion, 16(1): 34-45.
 - Sallis, JF., Grossman, RM., Pinski, RB., Patterson, TL. & Nader, PR (1987). The development of scales to measure social support for diet and exercise behaviors, Preventive Medicine, 16(6): 825-836.
 - Sechrist, KR., Walker, SN & Pender, NJ (1987). Development and psychometric evaluation of
 - The Exercise Benefits/Barriers Scale, Research in Nursing & Health, 10: 357-365.
 - Dishman, R (2001). The problem of exercise adherence: Fighting sloth in nations with market economies, QUEST, 53(1): 27-294.
 - Ferreira, IK., van der Horst, W., Wendel-Vos, S., Kremers, FJ., van Lenthe, j (2007). Environmental correlates of physical activity in youth - a review and update, 8:129-154.
 - Gauthier, AP., Schinke, RJ. & Pickard, P (2005). Coaching in northern Canadian communities: Reflections of elite coaches, Journal of sport sciences and medicine, 4(2): 113 - 23.
 - Gray, DB., Hollingsworth, HH., Stark, S. & Morgan, KA (2008). A subjective measure of environmental facilitators and barriers to participation for people with mobility limitations, Disability & Rehabilitation, 30(6): 434-457.
 - Kang, M., Zhu, W., Ragan, BG. & Frogley, M (2007). Exercise barrier severity and perseverance of active youth with physical disabilities, Rehabilitation Psychology, 52(2): 170-176.
 - Lattimore, D., Wilcox, S., Saunders, R., Griffin, S., Fallon, E., Hooker, S. & Durstine, JL (2011). Self-Reported Barriers of Middle-Aged and Older Adults Entering a Home-Based Physical Activity Program,

- Zhu, W., Timm, G., & Ainsworth, B (2001). Rasch calibration and optimal categorization of an instrument-measuring women's exercise, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 72(2): 104 – 116.

Analysis Problems of Chokhe Wrestling Athletes

Ghasem Mehrabi^{1*}, Habib Honari², Mohammad Ebrahim Razaghi³

Received: July 29, 2015

Accepted: May 20, 2014

Abstract

Objective: The purpose of study was Analysis of Barriers and Problems Wrestling Chokhe Athletes for Participation in This Sport.

Methodology: The research method is descriptive and it is a type of survey. The statistical population comprises of all 80 Wrestling Chokhe Athletes that Participated at 2014.01.13 in field traditional "zinal khan cheshme" and statistical sample is selected equal to statistical population. Data collection is done by researcher-made questionnaire who's face and content validity is confirmed by experts and Cronbach's alpha coefficient was used to test the reliability of the questionnaire ($\alpha = 0.93$). Exploratory Factor analysis (EFA) with a varimax rotation was used to identify factors.

Results: According factor analysis, of the 40 Problems, 27 items having appropriate factor loading were stand in 4 factors namely social environmental, organizational, interpersonal & interpersonal. Result showed that organizational factors had most important (%24.954 of variance) and interpersonal had least important (%12.954 of variance) in explanation of the Access and Problems Wrestling Chokhe Athletes for Participation in This Sport.

Conclusion: paying attention to Access and Problems identified in the present research and trying to remove them in conformity with strategies were presented can cause to mass participation Athletes and development This Sport.

Keywords: Access, Athletes, Wrestling, Chokhe.

-
1. PhD Graduated in Sport Management, University of Tehran
 2. Associate Professor, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran
 3. PhD Graduated in Sport Management, University of Tehran
- *Email: gh_m1814@yahoo.com